

۲۰۱۶/۰۱/۱۹

ديپلوم انجنير سلطانجان كليوال

د افغانستان د ستونزی د حل د پاره يوه ځانگړی لار: دوهمه برخه او پای

دويم څپرکی

د گاونډيو هيوادونو مسؤليتونه:

د افغانستان گاونډی هيوادونه عبارت له پاکستان، ايران، ترکمنستان، ازبکستان، تاجکستان او چين څخه دی. دا هيوادونه هر يو په خپل ځای کې کولاشی چې په افغانستان او منطقه کې د سولی او ثبات سره، دمخدره موادو د کنترول او د نیکو اړیکو په لرلو سره په اقتصادی برخو کې ستر رول ولوبوی او په شریکه له خپلو هيوادونو څخه د تروریستی شبکو په شړلو او هغوی ته په ماتی ورکولو بری و مومی.

افغانستان ته د سولی او ثبات په راتلو کې د نورو گاونډيو په انډول پاکستان او ايران (خصوصاً پاکستان) درنه اوستره برخه لری او دا ډیری وجهی لری چې د دی وجوهاتو څیرنی ته په دی لیکنه کې اړ تیا نه لیدله کیږی خو د دی خبری یادونه ضروری ده چې یوه ستره وجهه یی ممکن داوی چې د شوروی د تجاوز نه وروسته په میلیونونو افغانان دی دوه هيوادونو ته مهاجر شول او ستره برخه یی لاهم په همدی دوه هيوادونو کې ژوند کوی او زرگونو تنه هره ورځ د پولو نه اوږی راوړی او تر ټولو مهمه دا چې د یاغیانو ډلی هم په مجموع کې د همدی دری هيوادو یعنی افغانستان، پاکستان او ايران په پولو کې میشته او له همدی ځایه د نړیوالو تروریستی ډلوسره اړیکی نیسی. که د تروریستی فعالیت له مخی دا دری هيوادونه و څیرل شی د دوی د هریوه ناتوانی نارامی او بی ثباتی د بل د نارامی، ناتوانی او بی ثباتی سبب کیدای شی، خصوصاً افغانستان او پاکستان خو د ژوند په ټولو چارو کې داسی یو د بل سره تړلی دی لکه نوک او وری. په دی خبره یو هیډنه ډیره ضروری ده چې که افغانستان کی نا امنی وی، بی ثباتی وی، مرگونه او ژوبلی وی، بی قانونی وی، دهشت او وحشت وی نو پاکستان به ورسره په دی رنځونو او کړاوونو ککړ وی او د یوی ورځی نه بللی ته به د تباهی او بربادی په لوری روان وی. په همدی توگه که په پاکستان کی هر ډول لوی او وړوکی کړ کیچ وجود ولری افغانستان به ورسره سم په کړ او اخته وی. نو له دی کبله دواړو هيوادونو ته په کارده چې د وخت غوښتنی و پیژنی او د خپلی بقا د پاره د ځانگړو پریکړو، لوظنامو او ژمنو په کولو سره یو د بل په

وراندی د خلوص نیت نه کار واخلی او دواړه دولتونه د خپلو خلکو او ولسونو په وړاندی خپلی ملی او انسانی دندی ترسره کړی.

د همدی درک له مخی دواړه دولتونه باید لاندی وظیفی تر سره کړی:

۱: دواړه دولتونه دی د خپل کنترول په ساحوکی د دهشتگرو ډلو او گروپونو د ټکولو او خپلو په برخه کی د یوه پلان له مخی مساعی مشترکه ترسره او ددی ډلو هغه غړی چی د ځینو مجبوریتونو له مخی د تروریسانو غیری ته لویدلی یا افغانان او یا هم پاکستانیان دی، نړیوالو تروریستی ډلو نه را بیل کړی، هغوی ته دی په خپلو هیوادونو کی د شرافت مند ژوند د جوړولو هلی ځلی وکړی او نور دی مجبورکړی چی د دوی خاوره پریدی.

۲: د پاکستان استخباراتی اداری (آی، اس، آی) ته په یقین سره د ټولو افغان یاغی ډلو د مشرتابه ادرسونه، دتمویل منابع او لوژیستیکی لاری او روونه ډیر بنه ور معلوم دی، که د پاکستان دولت او د دی دولت دا څارگره اداره و غواړی چی افغان یاغی گروپونه سولی ته را وپولی نو په شیرو میاشتو کی دننه دننه به ټول افغانان یوه بیرغ لاندی را ټول شی او بی له شکه به په ټول هیواد کی سوله برقراره او سیاسی ثبات به را منځته شی.

۳: افغان دولت دی هم خالصانه هلی ځلی وکړی چی د خپل هغه نفوذ او اعتبار څخه گټه واخلی چی په قبایلی سیموکی بی لری تر څو د پاکستان د دولت وسله وال مخالفین دی ته و هڅوی چی د پاکستان د دولت سره خپل اختلافات د خبرو له لاری حل و فصل کړی او د خپل هیواد په هیڅ ځای کی ورته د پاتی کیدو او اوسیدو اجازه ور نه کړی. همدارنگه افغان دولت دی زیار و کاری ترڅو د پاکستان د دولت هغه تشویش چی دبل هیواد له لوری به د افغانستان خاوره د دوی په ضد کاروله کیری په بیخی رفع کړی.

۴: دواړه هیوادونه دی په ورته وخت کی خپلو سیاسی او اقتصادی اړیکو ته پراختیا ورکړی او د گاونډیتوب نړیوال نورمونه دی په کلکه مراعات کړی.

۵: د دواړو هیوادو تر منځ کړی ژمنی دی د نړیوالو کتونکو له لوری په کلکه او دوامداره توگه و څارلی شی او د خلاف په صورت کی دی د ژمنو په ماتونکی د ملامتیا غږ وشی.

۶: ملگری ملتونه او متحده ایالات دی د دواړو هیوادونو د اړیکو په پراختیا کی، د افغانستان سره د لاس لیک شوی امنیتتی تړون د موادو سره سم خپلی ژمنی سرته ورسوی.

۷: افغان دولت دی زیار و کاری چی د ایران اسلامی دولت تر ټولو د مخه دی ته و هڅوی چی په ایران کی د پرتو مهاجرو سره د مهاجرینو د نړیوالو قوانینو سره سم انسانی چلند وکړی او په فوری توگه د هغوی له آزار او زجر څخه لاس واخلی.

۸: افغان دولت دی په هره وسیله چی وی، ایران په دی باندی ډاډمن کړی چی د افغانستان له خاورو به هیڅکله د دوی هیواد ته هیڅ ډول خطر را منځ ته نشی. نه به خپله افغانان د دی هیواد په داخلی چارو کی لاس وهنه وکړی اونه به بل هیواد ته د دی اجازه ورکړی چی له دی خاورو څخه ایران ته گواښ وکړی

۹: ایران باید په دی قانع کړای شی چی تروریستی قوتونه لکه څومره چی نوری دنیا ته زیان رسولی شی په هماغه اندازه د ایران د پاره هم خطرناک ثابتیدلی شی، نو د دی ډلو سره مرسته د مار او لړم سره آشنا یی ده.

۱۰: دا څرگنده خبره دی چی افغانی یاغیان او نور هغه نړیوالو دهشتگر چی د دی دری هیوادونو په پولو کی وسله وال او تخریبی فعالیت لری، د خپلو نړیوالو حامیانو څخه مرستی تر لاسه کوی او دا هم څرگنده ده چی د دی مرستو

ډیره لویه برخه حتی په کلی توګه د ایران او پاکستان د سمندری بندرونو له لاری، د دی دوه هیوادونو وچې ساحې ته او بیا د همدې دولتونو د معلوم الحاله کړیو په مرسته د دی خرابکارو لاس ته ورځی او په ټوله سیمه خصوصاً زمونږ په هیواد کې د تباهی او بربادې سبب ګرځی. نو ځکه افغانستان حق لری چې د همسایه ګی او حسن همجواری د اصولو له مخې د دی دواړو هیوادو یعنی ایران او پاکستان څخه د دی توقع ولری چې د دی تخریبی ډلو دغه تنفسی مجرا بنده کړی او په دی توګه خپله انسانی او اسلامی وظیفه سر ته ورسوی.

۱۱: افغانان په مجموع کې په دی نظر دی چې که تر ټولو دمخه د امریکا متحده ایالات او بیا پاکستان او ورپسې ایران و غواړی چې په نړی، منطقه او افغانستان کې سوله او ټیکاو رامنځ ته شی، نو د دی هدف په لاس راوړل به تر شپږو میاشتو زیات وخت ونه نیسی.

۱۲: که چیرې دا دری هیوادونه (افغانستان، پاکستان او ایران) ژمنی وکړی او دا کړی ژمنی په سمه توګه تر سره کړی نو د تروریستانو او د دهشتګرو د پاره به په یقین سره چې د ژوند کولو ساحه را تنګه او مجبور به شی چې یا داسیمه پریدی او د خپل فعالیت د پاره بلې لوری ته په تینسته شی او یا مات او نابود شی.

۱۳: زمونږ د ګاونډیو هیوادونو دولتونه او چارواکی باید په دی و پوهول شی چې جګړه او نارامی لکه څومره چې مونږ ته زیان رسولای شی د هغی دوه چنده او دری چنده دوی ته ځکه رسولای شی چې دوی زمونږ په نسبت آباد او شتمن دی، د خاوری ساحه یی تر مونږ ډیره ده او نفوس یی له مونږ نه دوه دری ځله زیات دي او د جنگ او نا امنی لوی خصلت دادی چې آبادی له منځه وړی او په ګڼه ګڼه ګی ډیره مرګ ژوبله را منځ ته کوی.

۱۴: که دا دری دولتونه یو په بل اعتماد نه شی کولای بی له کومی بهانی څخه کولای شی چې یو بل ته نړیوال ضمانتونه ورکړی ترڅو هر یو خپل وظایف په سمه توګه تر سره کړی.

دریم څپرکی

د نړیوالی ټولنی مسؤلیتونه او و ظیفی

لکه څنګه چې مخکی اشاره وشوه د افغانستان د خلکو دا اوږده غمیزه اوس یواځی د افغان ولس ستونزه نه ده بلکی د یوی نړیوالی ستونزی او تراژیدی بڼه یی خپله کړیده، ځکه څوارلس کاله وشو چې د افغانستان جګړی تقریباً ټولی نړی ته ستر ځانی او مالی تاوانونه ور واړول اولایې هم وراړوی.

د ناتو د غړو هیوادونو په سلګونو بچیان د دی وطن په غرونو او رغونو کې بی له دی چې و پوهیږی ولی؟ د څه د پاره؟ او د چا د پاره؟ وژل کیری، و وژل شول او لا هم وژل کیری. د دی تر څنګ نړیوالی ټولنی په افغانستان کې په ملیاردونو حتی په ټریلیون د خپلو هیوادونو د ټکس (مالیې) ورکونکو پیسی بی له دی چې یا دوی ته او یا افغان ولس ته کومه داسی ګټه ورسوی چې د یاد ونی وړوی په مصرف ورسولی او لای یی هم په مصرف رسوی، خو له بده مرغه نه یواځی داچې د عامو افغانانو په ژوند کې هیڅ بدلون را نه وست، سوله یی را نه وست، ثبات یی را منځ ته نکړ، لنډه داچې هیڅ ډول داسی یو څه ترسره نه شول چې د نړی او د افغانستان عوامو ته ګټه ورسوی، بلکی بر خلاف نوی ستونزی یی و زیږولی، د نړی په هیوادونو کې یی نوی بد بینئ پیدا کړی او په افغانی ټولنه کې یی په طبقاتی، قومی، ژبنی، سمتی، مذهبی او همداسی په لسګونو نورو بڼو داسی کر غیرنی ناروغی را منځ ته کړی چې ممکن تر ډیرو کلونو پوری به د دوی مل وی.

زما د معلوماتو له مخی زیات شمیر افغانان په دی باوردی چی دا ټول بی گتی تلفات او مصارف په عمومی توگه په قصدی او عمدی بڼه نه دی را منځ ته شوی بلکی دا د هغو غلطو او ناسمو معلوماتو را ټولونی په اساس منځ ته راغلی چی نړیوالی ټولنی (خصوصاً د امریکا متحده ایالاتو)، د افغانانو د ژوندانه د طرز او د هغوی د سیکالوجی په هکله له غرض لرونکو مراجعو څخه تر لاسه کړی او لایبی هم تر لاسه کوی.

مثل دی چی وایی: «ماهی هر وخت چی له اوبو ونیسی تازه دی». که نړیواله ټولنه په رښتیا سره غواړی چی په افغانستان کی سوله او ثبات را شی، نړی د تروریزم له خطر څخه تر ډیره حده په امن کی وی او د مخدره موادو د تولید تر نیمایی لویه سرچینه له منځه ولاړه شی او بالاخره خپلو اطباعو ته په افغانستان کی د مداخلی او د ځانی او مالی تلفاتو په اړه قناعت بخښونکی ځواب پیدا کړی نو لازمه ده چی د دی ستر ماموریت د بری او په باطل باندی د حق د غلبی دپاره په لاندی توگه عمل وکړی:

۱: نړیواله ټولنه دی په هیڅ وجهه د افغانستان د خلکو د ژوندانه په هکله د خاصو افغانی څیرو او یا د نورو دولتو د غرض لرونکو موسساتو او سازمانونو څخه معلومات نه تر لاسه کوی، بلکی د مثبت عمل د سرته رسولو د پاره دی د مسؤلو افغانی دولتی ارگانونو څخه معلومات تر د لاسه کړی.

۲: نړیواله ټولنه دی هڅه وکړی چی د افغانستان د اساسی قانون او ځنی نورو معتبرو اسنادو له مندرجاتو بهر په افغان دولت د څه د منلو نه ډه ډه وکړی. د ساری په توگه:

د بن په موافقتنامه کی په واضح توگه داسی لولو: «منلی موده چی د افغانستان خلک حق لری چی خپل راتلونکی سیاسی سرنوشت په خپله خوښه د اسلامی اساساتو، دیموکراسی، پلورالیزم (څو حزبی) او اجتماعی عدالت په رڼا کی و ټاکی».

د افغانستان د اساسی قانون لومړی ماده داسی حکم کوی: «افغانستان یو، آزاد، متحد او نه تجزیه کیدونکی اسلامی جمهوریت دی»

د همدی اساسی قانون دریمه ماده داسی صراحت لری: «په افغانستان کی هیڅ داسی یو قانون نشی جوړیدلی چی د اسلام د مقدس دین له اصولو او قوانینو سره په اختلاف کی وی».

د افغانستان سره د مرستو او کومکونو د اساساتو په لومړی ماده کی داسی راغلی دی:

«... د افغانستان گڼ اړخیزه کلچر او تاریخی ارزښتونو ته د اسلامی اساساتو په بنیاد درناوی».

دا ټول هغه څه دی چی نړیوالو پخپله را منځ ته کړیدی خو له بده مرغه په دا تیرو ۱۴ - ۱۵ کلونو کی یی نه یواځی دا یو هم نه دی عملی کړی بلکی د دی ټولو خلاف یی عمل کړیدی او لا لگیا دی کوی یی. مثالونه ډیردی او نړیوال ځواکونه ورباندی پوره پوهیږی، خو که یی غوښتی وی ورته واضح کیدای شی.

۳: نړیوال دی و پوهیږی چی د نړی د لیډرانو لیده کاته د افغانستان د مرکزی مشرتابه په ځای د محلی واکمنانو سره مرکزی دولت کمزوری کوی او محلی زورمندانو ته د دی جرئت ورکوی چی د سولی او ثبات د هر ملی او نړیوال پرپوزل په وړاندی خنډونه پیدا کړی او یا لا اقل هغه د خپلو گټو لوری ته را وگرځوی.

۴: نړیواله ټولنه دی د افغانانو سره خپلی مرستی داسی عیاری کاندی چی هغه د دی هیواد اصلی مستحقینو ته چی اکثریت یی په لیری سیمو او بانډو کی پراته او د هر ډول امکاناتو نه محروم دی ورسیری، دا کار به څوگتی ولری، اول داچی دی ستړی بشری قوی ته به کار پیدا شی، په خپل دولت به باور پیدا کړی او تر ټولو مهمه داچی د مجبوریت

په اساس د دهشتگرو لمن ته ور لوبدلی به بیرته خپلو کورنیو ته را وگرځی او حتی د خپل ژوندانه د ښه کیدو په خاطر به د هغوی په وړاندې په مبارزه کې ورگډ شی او دا کار به د سولې او ثبات د راتلو سره پوره مرسته وکولای شی.

۵: نړیواله ټولنه دی د افغان دولت څخه په هره برخه کې د مرسته شوو پیسو کامل صورت حساب و غواړی، چی په دی کار سره به له یوی خوا په افغان دولت کې د فساد او ناسالم مدیریت مخنیوی وشي او له بلې خوا به د افغان ولس اړتیاو ته په سمه توګه رسیدګی شویوی.

۶: نړیواله ټولنه دی د افغان امنیتي قواو په روزنه، تجهیز او تکمیل کې هسی عملی پلانی ګامونه پورته ګری چی په لنډ ممکن وخت کې د دی وړ تیا تر لاسه ګری چی ټول امنیتي مسئولیتونه په هماغه ډول سرته ورسوی لکه څنګه چی ورته اړتیا ده.

۷: نړیواله ټولنه دی د افغان دولت د افغانی وسله والو مخالفینو سره د افغان دولت له اشتراک پرته هیڅ ډول خبری اتری نه کوی، ځکه دا کار له یوا خوا د افغانستان د دولت خپلواکی د سوال لاندی راوی اوله بلې خوا د هشت ګرو ته نړیوال حیثیت ور په برخه کوی.

۸: د افغانستان د سیاسی چارو تقریباً ټول کار پوهان حتی عام افغانان په دی با وردی چی د تروریستانو او دهشت ګرو ټولی لوی او وری سرچینی د افغانستان نه بیرون خصوصاً په همسایه هیواد پاکستان کې قرار لری، لهدا دا د نړیوالی ټولنی وظیفه او مسؤولیت دی چی دا او د دی دهشتګرو نوری تغذیه وی سرچینی و پیژنی او هغه دولتونه د سخت فشار لاندی ونیسی چی دا سرچینی پکی شتون لری، ځکه ترڅو چی جرری او رینی تاندی وی او تغذیه مومی بوئی نه وچیری، که نن یی ځانکی پری شی سیا بیا نوری ځانکی کوی او دا نوی ځانکی به تر پخوانیو زرو ځانګو نه لا زیاتی قوی او محکمی وی.

۹: نړیواله ټولنه باید په لوی مقیاس د نړیوال تروریزم سره خپلی مباریزی ته دوام ورکری، ځکه چی ترڅو د نړیوال تروریزم ټولی سرچینی شندی نه شی یواځی په افغانستان کې د امن او ثبات په راتلو سره د نړی امن له خطر نه نشی بچ کیدلی، د دی امکان شته چی تروریستی شبکی د خپلو تخریبی اعمالو د سرته رسولو د پاره د افغانستان په ځای د نړی ګومه بله برخه و ټاکی او بیا له سره د نړی امن د تهدید او ګواښ سره مخامخ کاندی.

۱۰: په خلص ډول ویلای شو چی په افغانستان کې د سولې او امن راتلل د نړیوال امن د پاره بنیادی ارزښت لری، نو نړیوالی ټولنی ته په کار ده چی په دی مهم باندی په مکمله توګه ځان و پوهوی.

۱۱: نړیواله ټولنه د دی ستر کار د سرته رسولو د پاره لومړی باید په خپل منځ کې او بیا د افغان دولت سره پوره همغږی رامنځته کری او په دی توګه د خپلو ګرو ورو مؤثریت لوړ بوزی.

۱۲: نړیواله ټولنه په دی ښه پوهیږی، لکه څومره چی د نړی د پاره د امن او ثبات راتلو ته اړتیا ده په هماغه اندازه د مخدره موادو کنترول او له منځه تللو ته هم اړتیا لری. نړیوال راپورونه په ډاګه کوی چی د دی موادو د تولید له نیمایي زیاته برخه په افغانستان کې تولیدیږی نو د مخنیوی د پاره یی باید د افغان دولت سره د هغه پلان په تطبیق کې چی د همدی پرپوزل په لومړی څپرکی کې د دولت د وظیفو تر عنوان لاندی راغلی دی هراړخیزی مرستی سرته ورسوی.

۱۳: د دی ټولو ترڅنگ دی ته ستره اړتیا لیدله کیږی چی نړیواله ټولنه د افغانستان د خلکو د زړونو د را خپلولو د پاره د ټولو هغو افغانی کودونو درناوی وکړی چی د زرگونو کلونو په اوږدو کی یی د ا خلک سره گډ او یو ځای ساتلی دی، که دوی ضرورت لری چی دا افغانی کودونه وپېژنی نو ځنی ضروری یی په لاندی توگه بنسول کیږی:

ځنی مهم (افغانی) کودونه

دیره موده پخوا له دی چی افغانان د اسلام په مقدس دین مشرف شی، افغانی ټولنه د خپلو هغو نا لیکلو دودونو، نرخونو او حدونو (کودونو) په ذریعه اداره کیدله چی له پیریو پیریو ورته په میراث را پاتی ول او پښتونواله یا افغانیت یی باله. د محترم احمد شاه درانی په قول « دا کودونه د بابلیانو د هامورابیله قوانینو څخه دیر زاره او پخوانی دی. دا پښتني (افغانی) کودونه له یوه نسل نه بل او د بل نه بل ته په میراث را پاتی شویدی او په ټول قوت سره تر دا ننه پوری را رسیدلی دی، په دی کودونو کی له خپل منځی جنگ جگړو نه را نیولی بیا تر د نورو استعماری قوتونو سره جگړی، طبیعی حوادث ، ناڅاپی یرغلونه او تاراکونه او نور اونور ټول د یوه تاریخ په توگه د خلکو په ذهنونو کی ثبت او درج شویدی.

دی نرخونو او کودونو د زرگونو کلونو په اوږدو کی په (افغانی) ټولنه کی انتظام را وستی او په اسانی سره کولی شو چی د افغانیت نوم ورته واخلو، ځکه دی کودونو لا دیر پخوا په افغانستان کی د ټولو میشتو قومونو په کلچرونو او دودونو کی خپلی ریښی غزولی او په هر اړخیزه توگه د خلکو د قبول وړ گرځیدلی دی کله چی د افغانانو سیمی ته اسلام راغی او د اسلام مبلغینو دی خلکو ته د اسلامی شریعت اصول تشریح کړل نو دوی داسی و پوهیدل چی داسلام اصول دهغو اصولو سره چی دوی د سیوری لاندی ژوند کوی اساسی توپیر نه لری، فرق یواځی دادی چی په اسلامی قانون یعنی شریعت کی منظمه بڼه لری او حدونه پکی تعیین شویدی او زموږ موجوده نرخونه نا منظم او حدودات یی پوره معین شوی نه دی، د همدی مفهوم په درک سره افغانانو له بل هر قوم نه ژر او په اسانی سره د اسلام مقدس دین و مانه او د هغه اصولو ته یی غاړه کیښودله.

افغانی نر خونه په مجموع کی یو هسی سیستم دی چی د هر ډول شخړو او لانجو د ختمیدو د پاره لاری چاری پکی میندلی کیږی، د دی تر څنگ په دی کودونو کی داسی جوړښتونه هم شته چی د جگړی د رامنځ ته کیدو د پاره نه یواځی زمینه برابرولی بلکی د جگړی دوام ته لمنه هم وهی او ځنی بیا داسی دی چی هم شخړه جوړولی او هم د شخړی ختم پری راتللی شی محترم «درانی» هغه کودونه چی د شخړو او جگړو د حل سره مرسته کوی د (۱) په نمبر سره ، او هغه چی د جگړی د رامنځ ته کیدو وسیله تری جوړیږی د (۲) په نمبر سره او هغه چی کول یا نه کول یی دواړه حالته را منځ ته کوی د (۱،۲) په بڼه په لاندی توگه بنسولی دی:

– میلمه پالنه (افغانان د میلمنو قدر کول د خدای(ج) عبادت بولی او باور لری چی د میلمه سره کورته برکت راځی. نو ځکه وایی چی: چی میلمه یی ورک شو مری وبوله) [۱]

– جرگه (په ستونزو او د ستونزی د را پیدا کیدو په لاملونو د هوښیارو او مدبرو اشخاصو را ټولیدل د مفاهمی د پاره او په ملی سطحه د قومونو د مشرانو را ټولیدنه د یوی معضلی د حل د پاره) [۱]

– ننوا تي (د ناوړه عمل د سرته رسولو نه وروسته د پری او ملامتیا منل او مقابل لوری نه د بخښنی غوښتل ، او د باوری روغی او د بیا نه تکرار د پاره د تضمین ورکول) [۱،۲]

- غیرت (د حیا، عزت، حرمت، پت او ناموس ساتنه) [۲]
- بدل (غچ یا انتقام اخستنه خصوصاً په هغه صورت کی چی جرگه یا نه وی شوی او یا نه وی منلی شوی) [۱،۲]
- رښتیا (د هری واقعی د حقیقت څرگندتیا یعنی صداقت او ایماندارۍ) [۲،۱]
- پاکۍ او عفت یا پاک لمني (د هر ډول بد اخلاقی څخه لیری والي) [۲]
- روغه (جوړښت او سازش یا د جرگی مثبت نتیجه، هغه حالت دی چی قومی مشران او مخور یی دسولی د نامین او پایښت د پاره را منځ ته کوی او شخړه د تل د پاره له منځه وری) [۱]
- تیره (هغه اعتبار دی چی مشران او مخور یی د روغی جوړی د پایښت د پاره د مالی تضمین په توگه وضع کوی) [۱]
- اوربند یا پزبند (هغه حالت دی چی د جرگی او خبرو اترو د جریان په وخت کی د هر ډول تعرض مخنیوی کوی او د جرگه کونکو له خوا منځ ته راځی، که د معاملی هره خوا د جرگی د جریان په وخت کی دز بند مات کړی جرگه ورباندی د پری غږ کوی او ناغه تری اخلی.) [۱]
- ناغه (هغه جریمه ده چی د جرگی د فیصلو، یا د تیزی د اصولو او یا د دز بند یا اور بند ماتونکی یی باید پری کړی) [۱]
- ۱۵
- پره او ملا متیا (هغه حالت دی چی د افغاني کودونو ماتونکی ورسره مخامخ کیږی، د پری یا ملامتیا د غږ صلاحیت یواځی د منځگرو یا جرگه مارانو سره وی) [۱]
- تسوره (میرانه، زورورتیا او د بری لاس ته راوړنه ، یا په بل عبارت دستونزی حل د افغاني کودونو له لاری اویا د جگړی په میدان کی قاطع بری) [۲]
- ننگ او ناموس (د کورنی پت او عزت ساتنه) [۲]
- د اړه (ناڅاپی حمله) [۲]
- غزا (د دینی مقد ساتو د ساتنی او ملی حیریت د پاره جگړه) [۲]
- چيغره (د دښمن له خوا د کوم خطر د احساس په وخت کی ملی غږ او ناره ، چی د نغارو په کړنگولو اوملی جنډو په پورته کولو سره د خلکو پرگنی د گرمی جگړی میدان ته رابولی) [۲]
- لښکر (د ملی ارزښتونو د ساتنی د پاره ستر ملی او قامی حرکت چی د ولسونو له خوا جوړیږی) (۱،۲)
- ملا تیر (د ملی پا خون په وخت کی یو بل ته لاس ورکول اوملی لښکر ته هرډول مرسته رسونه) [۱،۲]
- گوندي (د قومی زیاتو گټو او ویارونو د لاس ته راوړلو د پاره په نالیکی توگه د قومونو د وگړو ویش عموماً په دوه ډلو. د گوندی سیستم په پښتنی ټولنه کی د پښتنو قومونه د ځنځیر د کړیو په څیر سره مینلوی) [۲]
- تور (کورنی حیثیت او ناموس ته په بده سترگه د کتلو اتهام، چی اوس یی سیاست ته لاره میندلی ده) [۲]
- بر منته (دوه ډوله مفاهیم ارایه کوی: یو داچی د یوی معاملی تر ختمه پوری د چا د مال یا د کوم شخص قیدول او په قبضه کی ساتل او بل داچی په خپله خوښه د تضمین په توگه مقابل لوری ته د معاملی تر ختمه پوری د یوه شی ور کول) [۱،۲]

- بدرگه (له یوی خطر لرونکی سیمی څخه د یو چا د مصونۍ تیریدنی دپاره ملا تراو ملگرتیا) [۱]
- آشر (په خپله خوښه بی له اجوری څخه د نورو سره مرسته او د کار کول) [۱]
- میراته (د مال او جایداد د غصب د پاره د یوی کورنۍ د ټولو نارینه و وژنه) [۲]
- همسایه (د یوه قوم په چم گاونډ کی د نورو خلکو اوسیدل او د هغوی د مصونیت ساتنه) [۲]
- اعتبار (ډاډ او باور) [۱،۲]
- امانت (د بل چا سر او مال په امن کی ساتل او د غوښتنی په وخت کی بیرته خاوند ته په سالمه توگه د هغی سپارل). [۱،۲]

- لوښی (د یوه قوم او بل قوم د افرادو تر منځ د پیژند گلوی اعتبار) [۱]

دا د افغانی کودونو یو ځونموني وی چی وړاندی شوی، دی ته ورته نور ډیر کودونه وجود لری چی په افغانی ټولنه کی د ژوندانه د جوړښت او یا هم د تباهی او بربادی لامل گرځیدلی شی.

د افغانانو د زړونو او د هغوی د فکرونو د را خپلولو د پاره دی کودونو ته ارزښت ورکول او په افغانی ټولنه کی د هر مثبت کار د کولو اوسرته رسولو د پاره په دی کودونو باندی پوهیدل ډیر ضروری او اړین دی. دا خبره بیخی یقینی ده چی اوس د دهشتگرو او تروریستانو افغان ملگری د همدی کودونوم د نه مراعات کیدو له امله د نړیوال تروریزم غیر ته ورلویدلی او یواځی د همدی کودونو تطبیق د دی باعث کیدای شی چی هغوی بیرته خپل عادی ژوند ته را وگرځوی او په افغانستان کی د دایمی سولی او ثبات د راتلو او پایښت سره مرسته وکړی. زه له همدی کبله په دی ټینگار کوم چی که د افغانستان موجود ملی یووالی دولت او نړیواله ټولنه په دی هیواد کی د سولی او دایمی ثبات غوښتونکی وی یو کرت دی د دی کودونو سم په کار اچول و ازمایی او د سولی د تامین د پاره دی پورته ترتیب شوی پروپوزل د یوڅه غور نه وروسته د تطبیق ساحی ته واچوی او و دی گوری چی څه ډول نتیجه تری په لاس راځی.

په افغانستان او ټوله نړی کی د سولی د تامین په امید.

پای

دپیلوم انجنیر سلطانجان کلیوال

۲۰۱۴/دسمبر

تورننو/کانادا